

Valsts prezidentes runa festivāla Baltica 2006 noslēgumā Kuldīgā, 2006.gada 16.jūlijā

 Publicēts pirms vairāk nekā 18 gadiem

Publicēts: 16.07.2006.

Sveiki Jūsmājās, sveiki Mūsmājās!

Sirsnīgi sveicu visus festivāla Baltica dalībniekus, viesus, apsveicu visus rīkotājus, kas nu jau septīto reizi šādu pasākumu uzņēmušies. Festivālu mēs darām Latvijā pamīšus ar saviem tuvākajiem kaimiņiem – igauņiem un lietuviešiem, ar kuriem kopā sākās mūsu trešās atmodas kustība, ko iemiesoja šis Balticas festivāls.

Mēs varam priecāties, ka pa šiem gadiem daudz kas ir mainījies, mūsu tautas ir atkal brīvas, mēs varam dziedāt savu dziesmu brīvā zemē, un sanākt kopā, dalīties savā mantojumā, ko katrs esam saņēmuši no saviem senčiem savā pilsētā, pagastā, novadā, zemē, bet arī dalīties ar to, kas ir citiem sasniegts, redzēt, ko tie var un māc, un dalīties, jo katras tautas kultūras mantojums ir arī visas pasaules kultūras mantojums. Es domāju, ka ir skaisti, ka varam sanākt kopā, baudīt un parādīt katrs savu un priecāties par citiem.

Dāmas un kungi,

Tā kā šodien Mūsmāju svētkos ir tāda ģimeniska atmosfēra, es priecājos, ka varam ar savu vīru dalīties savā 46.laulības jubilejā. Šajā sakarā es gribētu Jums iemācīt kādu dziesmu no Nīcas, ko mana māte atcerējās no savas bērnības, un tie ir viedi vārdi visiem tiem, kas ir precējušies jeb kas grasās precēties. Jums ir jānāk man palīgā ar līdzī dziedāšanu.

“Ko tu raudi, kas tev kaita,

Mana jauna līgaviņa?

Vai Tev trūka sāls, maizītes,

Vai es mīļi nedzīvoju?

Sāls un maizes man netrūka,

Mīļu vārdu gan pietrūka.”

Lai nevienam mīļu vārdu nepietrūktu! Lai jums visiem labi klājas!

Saistītas tēmas

[Vaira Vīķe-Freiberga](#)

<https://www.president.lv/lv/jaunums/valsts-prezidentes-runa-festivala-baltica-2006-nosleguma-kuldiga-2006gada-16julija>